

Engineer the future

Sådan får vi flere loddekolber under juletræet

Af [Sara Rosendal](#) 30. nov 2015 kl. 10:39 [2](#)

Jeg kan lige så godt indrømme det med det samme. Dette blogindlæg er en hyldest til en flok ildsjæle på Amager. På anden sal i Norgesgade - 10 minutter fra Rådhuspladsen - gemmer sig en rugekasse for fremtidens ingeniører. I lokalerne, der engang husede en af Københavns telefoncentraler, ligger Skramloteket - et naturteknisk værksted for Københavns folkeskoleelever. Hvert år ansøger 80-100 skoleklasser om at få lov at besøge værkstedet for at blive undervist i elektronik på en måde, som kun de færreste folkeskoler kan hamle op med. Omgivet af gamle telefoner, alverdens elektriske måleapparater og sågar en bid af det oprindelige morsekabel, der løb fra Irland til USA, ligger et topmoderne loddeværksted, hvor elever knokler sig til bedre forståelse af elektricitet.

Når Skramloteket fortjener at blive tildelt spalteplass, er det fordi værkstedet netop i dette efterår fejrer 10 års jubilæum. 10 år i naturvidenskabens tjeneste.

Bag vinduerne i den brostensbelagte gade på Amager kreerer 2. klasseselever træskibe med propelmotorer, 6. klasseselever konstruerer AMV-kredsløb med kobberfigurer og blinkende dioder, mens 9. klasse bygger radioer og morseapparater.

Filosofien bag Skramloteket er enkel: 'Børn lærer bedst gennem fingrene'. Eller som de to stiftere Per Saxtorph Jørgensen og Ivan Helsinghof udtrykker det: »Når eleverne griber det med hænderne, begriber de det.«

Der findes ingen dokumentation for, hvor mange ingeniører Skramloteket har fostret gennem tiden. Ifølge Skramlotekets kvindelige underviser, fysiklærer Yvonne Herguth Nygaard, er det vigtigste formål at give eleverne en god oplevelse med naturvidenskab. Og skal man tro stedets gæstebog, lykkes missionen. Her kan man læse:

‘Super sjovt, vi fik lært en masse på en helt ny måde’, ‘Nu ved jeg noget, jeg ikke vidste før’ - eller det ultimative kompliment ‘federe end Eksperimentariet’.

Yvonne Herguth Nygaard har sin egen måde at måle succesen på: »Vi har flere elever, der efterfølgende fortæller, at de ønsker sig en loddekolbe til hjemmebrug. Det, er der ikke mange undervisere, der kan prale med.«

Eleverne er på værkstedet i tre dage, hvilket giver dem tid til både at høre om de gamle opfindere fra Thales til Volta og få fingrene dybt ned i jævn- og vekselstrømsforsøg. Og de forlader stedet med deres eget produkt i hånden. Ofte en blinkende diodefigur lige til at stille hjem på sofahylden.

Igennem de seneste 10 år har Skramloteket gjort det, der igen og igen bliver nævnt som altafgørende i forhold til at lokke unge til ingeniørfaget: De kobler teori med praksis.

Netop derfor er værkstedet et betydningsfuldt supplement til en naturvidenskabeligt presset folkeskole. Mangel på linjefagslærere, ringe faciliteter og et presset pensum stiller dårlige betingelser for at få tændt de unges naturvidenskabelige gnist. I Skramloteket er betingelserne de stik modsatte: Kompetente undervisere, moderne udstyr og god tid. Resultatet er motiverede elever med mod på natur og teknik.

Hvert år må værkstedet afvise halvdelen af de skoleklasser, der ansøger om et besøg på Skramloteket. Ærgerligt, ærgerligt, for der er brug for, at flere unge kommer i kontakt med den slags naturvidenskabelige rugekasser. Lige som der er brug for flere naturfaglige ildsjæle, der kan få børn til at ønske sig loddekolber i julegave.

Emner :

Om Redaktør-bloggen